

Sygn. akt VI Ga 589/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2019r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Beata Hass – Kloc (spr.)

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2019 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Fundacja (...) w W.

przeciwko: Syndyk Masy Upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 października 2017 r., sygn. akt V GC 780/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I o tyle, że zasądza ustawowe odsetki za opóźnienie: - od kwoty 3.075,00 zł od pozwanego Syndyka Masy Upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R. od dnia 22 stycznia 2013r. do dnia 17 czerwca 2014r. oddalając w pozostałym zakresie,

- od kwoty 3.075,00 zł od pozwanego Syndyka Masy Upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R. od dnia 26 kwietnia 2012r. do dnia 17 czerwca 2014r., oddalając w pozostałym zakresie,

- od kwoty 3.075,00 zł od pozwanego Syndyka Masy Upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R. od dnia 18 lipca 2012r. do dnia 17 czerwca 2014r. oddalając w pozostałym zakresie,

- od kwoty 3.075,00 zł od pozwanego Syndyka Masy Upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R. od dnia 20 października 2012r. do dnia 17 czerwca 2014r. oddalając w pozostałym zakresie,

2. oddala apelację w pozostałym zakresie,

3. zasądza od pozwanego Syndyka Masy Upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R. na rzecz powoda Fundacji (...) w W. kwotę 1.800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Beata Hass – Kloc SSO Andrzej Borucki SSO Anna Harmata

Sygn. akt VI Ga 589/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 czerwca 2019r

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 12 października 2017 r, sygn. akt V GC 780/17 Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy w pkt I zasądził od pozwanego Syndyka Masy Upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R. na rzecz powoda Fundacja (...) w W. kwotę 12.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 3075,00 zł od dnia 22 stycznia 2013r. do dnia zapłaty,
- 3075,00 zł od dnia 26 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,
- 3075,00 zł od dnia 18 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
- 3075,00 zł od dnia 20 października 2012r. do dnia zapłaty, zaś

w pkt II oddalił powództwo w pozostałym zakresie, a w pkt III ustalił, że koszty procesu zostaną stosunkowo rozdzielone w ten sposób że strony pokrywają koszty procesu w następujących proporcjach: powód 16%, pozwany 84%, przy czym szczegółowe ich wyliczenie i zasądzenie pozostawia referendarzowi sądowemu.

W uzasadnieniu powyższego podał, że powód Fundacja (...) z siedzibą w W. (zwany dalej: F.) wniósł o zasądzenie od pozwanego Hotele (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na jego rzecz kwoty 14 729,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami procesu.

Od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, zaskarżając to orzeczenie w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w R. zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 kpc.

W dniu 30 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Naprawczych poinformował, że zarządzeniem z dnia 30 czerwca 2015 r. Sędzia-Komisarz zarządził o obwieszczeniu listy wierzytelności. Wierzyciel Fundacja (...) została umieszczona na liście wierzytelności. Syndyk Masy Upadłości nie uznał wierzytelności jednak w całości, zgodnie ze zgłoszonym przez upadłego sprzeciwem od nakazu zapłaty, wydanym w sprawie o akt sygn. akt V GNc 349/14. W piśmie 20 października 2015 r. Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Naprawczych poinformował, że główna lista wierzytelności została zatwierdzona w dniu 20 października 2015 r.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy podjął zawieszony postępowanie, a następnie je umorzył.

Od powyższego postanowienia powód wniósł zażalenie, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu zażalenia powód podał, że Sąd niesłusznie uznał, iż wystąpiły przesłanki do umorzenia postanowienia, ponieważ wierzytelność Fundacji została wpisana na listę wierzytelności, ale nie została ona uznana w całości, w związku z tym nie było podstaw do umorzenia niniejszego postępowania.

Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 r., wskutek wniesionego zażalenia, uchylił swoje postanowienie z dnia 11 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych w dniu 30 stycznia 2017 r. przedłożył wyciąg z listy wierzytelności dotyczący powoda oraz prawomocne postanowienie z dnia 20 października 2015 r. o zatwierdzeniu listy wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w R. V Wydział Gospodarczy podjął zawieszono postępowanie w sprawie przeciwko syndykowi masy upadłości Hotele (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w R..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły w dniu 12 listopada 2007 r. umowę nr (...) o przystąpieniu do programu marketingowego, która określała warunki współpracy pomiędzy stronami w ramach programu (...). Fundacja zobowiązała się w ramach prowadzonego przez siebie programu marketingowego m.in. do wspierania rozwoju hotelu pozwanego, promowania wzorców w zakresie prowadzenia działalności hotelarskiej, wspierania ośrodków szkoleniowych, ośrodków dydaktycznych, ochrony interesów i zawodowych, a pozwany zobowiązał się między innymi do wykonywania obowiązków i dokonywania płatności wynikających z obsługi przez powoda systemu rezerwacyjnego, zgodnie z „Regulaminem Rezerwacji Internetowych hoteli (...)” stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej umowy oraz „Instrukcją rozliczania rezerwacji internetowych dokonywanych na stronie PPH” stanowiącą załącznik nr 2 do niniejszej umowy (§ 5 umowy).

Na podstawie z § 6 umowy pozwany był zobowiązany do wykonywania zobowiązań wynikających z założeń programu lojalnościowego dla gości indywidualnych P. (...), zgodnie z „Regulaminem programu lojalnościowego P. (...)” stanowiącym załącznikiem nr 3 do niniejszej umowy oraz „Instrukcją do rozliczania finansowego nagród programu lojalnościowego P. (...), stanowiącego załącznik nr 4 do niniejszej umowy, a więc między innymi do zapłaty powodowi wynagrodzenia za świadczone usługi marketingowe w wysokości z punktu § 6 pkt 3 umowy. Stosownie do §15 „Instrukcji obsługi programu lojalnościowego P. (...) w przypadku rozwiązania „Umowy o przystąpienie do programu marketingowego (...)”, bez względu na przyczynę rozwiązania, pozwany jest zobowiązany do pokrycia kosztów naliczonych punktów dla uczestników (...) przed dniem wejścia w życie tej instrukcji.

Uchwałą nr (...) z dnia 18 listopada 2010 r. Rada Hoteli (najwyższy organ Fundacji) zobowiązała hotele członkowskie Fundacji do przejścia z dniem 1 stycznia 2011 r. kosztów związanych z dostawą dziennika „Rzeczpospolita” do hoteli.

Powód wystawił na rzecz powoda następujące faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 21 stycznia 2013r,
- nr (...)na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 25 kwietnia 2012r,
- nr (...)na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 17 lipca 2012 r.,
- nr (...) na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 19 października 2012 r, tytułem usługi marketingowej w ramach statutowego programu Fundacji

oraz

- nr (...)na kwotę 7,31 zł brutto z terminem płatności do 21 maja 2012 r.,
- nr (...)na kwotę 40,57 zł brutto z terminem płatności do 19 października 2012r,
- nr (...) na kwotę 26,83 zł brutto, z terminem płatności do 21 listopada 2012 r.,
- nr (...) na kwotę 72,84 zł brutto, z terminem płatności do 21 grudnia 2012 r.,

tytułem prowizji od rezerwacji dokonanych przez system rezerwacyjny U.

oraz

- nr (...)na kwotę 501,84 zł brutto z terminem płatności do 19 października 2012r tytułem kosztów prenumeraty dziennika „Rzeczpospolita” za III kwartał 2012 r.

Ponadto powód wystawił na rzecz pozwanego w dniu 5 kwietnia 2013 r. notę obciążeniową za odstąpienie od programu na kwotę 1 780,00 zł, na podstawie postanowień Rady Hoteli zawartych w uchwale nr (...) w sprawie Instrukcji obsługi programu lojalnościowego, z terminem zapłaty 14 dni od daty doręczenia noty.

Pismem z dnia 7 marca 2012 r. pozwany zwrócił się do powoda z prośbą o rozważenie możliwości zawieszenia jego członkostwa w programie marketingowym lub zwolnienie go z obowiązku uiszczania składek członkowskich za 2012 r.

Powód w piśmie z dnia 13 marca 2012 r. poinformował pozwanego, że nie ma formalnych podstaw do zawieszenia jego członkostwa lub zwolnienia go ze składek członkowskich.

Pismem z dnia 28 grudnia 2012 r. pozwany zrezygnował z członkostwa w Fundacji.

Zgodnie z przedmiotową umową dotyczącą programu marketingowego, prawo jej wypowiedzenia przysługiwało każdej ze stron z trzymiesięcznym terminem wypowiedzenia, ze skutkiem na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, co oznacza, że umowa została rozwiązana w dniu 31 marca 2013 r. (§ 7 umowy).

W piśmie z dnia 9 września 2013 r. pozwany poprosił o potraktowanie pisma z dnia 7 marca 2012 r. jako rezygnacji z przynależności do Fundacji i o anulowanie noty obciążeniowej z dnia 1 kwietnia 2013 r.

Powód w dniu 10 kwietnia 2013 r. poinformował pozwanego, że jego członkostwo w programie marketingowym wygasło z dniem 31 marca 2013 r.

W dniu 7 sierpnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnego uregulowania dłużnej należności, jednak było to bezskuteczne.

W korespondencji mailowej z dnia 30 kwietnia 2014 r. powód poinformował pozwanego, że od marca 2012 r. pozwany otrzymał tylko jedną rezerwację.

W związku z wszczęciem wobec pozwanego postępowania upadłościowego, powód zgłosił swoją wierzytelność, lecz nie została uznana w całości. Wobec tego w miejsce pozwanego w niniejszej sprawie wstąpił do procesu syndyk masy upadłości.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu okoliczności bezsporne pomiędzy stronami, a ponadto w oparciu o dowody z dokumentów zawnioskowanych przez obie strony, a szczegółowo opisane w uzasadnieniu wyroku; uznając je za wiarygodne, bowiem nie były kwestionowane, co do swej treści przez strony postępowania, jak i nie budziły wątpliwości w zakresie swojej prawdziwości.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy przytoczył treść art. 750 kc i 734 § 1 kc oraz art. 735 § 1 kc, a art. 6 kc i podał, że bezsporne w okolicznościach niniejszej sprawy jest to, że strony postępowania łączyła umowa o świadczenie usług zawarta w dniu 12 listopada 2007r na podstawie której powód świadczył na rzecz pozwanego usługi marketingowe. Pozwany w dniu 28 grudnia 2012 r. zrezygnował z członkostwa w Fundacji. Zauważył, że zgodnie z przedmiotową umową dotyczącą programu marketingowego, prawo jej wypowiedzenia przysługiwało każdej ze stron z trzymiesięcznym terminem wypowiedzenia, ze skutkiem na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego. Wobec tego umowa została rozwiązana w dniu 31 marca 2013 r. (§ 7 umowy).

Powód wywiązał się z zawartej między stronami umowy w zakresie usług marketingowych i skutecznie wykazał to przedłożonymi do akt sprawy dokumentami (zwłaszcza folderami reklamowymi oraz wystawionymi fakturami VAT). W związku z powyższym Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12 300,00 stanowiącą sumę kwot wynikających z faktur VAT wystawionych przez powoda na rzecz pozwanego za świadczone usługi marketingowe (w punkcie I wyroku):

- nr (...) na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 21 stycznia 2013r,

- nr (...) na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 25 kwietnia 2012r,

- nr (...) na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 17 lipca 2012 r,

- nr (...) na kwotę 3 075,00 zł brutto, z terminem płatności do 19 października 2012 r.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie, Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 kc.

Natomiast żądanie pozwu w zakresie należności wynikających z faktur VAT:

- nr (...) na kwotę 7,31 zł brutto z terminem płatności do 21 maja 2012 r. tytułem prowizji z rezerwacji dokonanych przez system rezerwacyjny U. - kwiecień 2012 r.,

- nr (...) na kwotę 40,57 zł brutto z terminem płatności do 19 października 2012 r. tytułem prowizji z rezerwacji dokonanych przez system rezerwacyjny U. – wrzesień 2012 r.,

- nr (...) na kwotę 26,83 zł brutto, z terminem płatności do 21 listopada 2012 r. tytułem prowizji z rezerwacji dokonanych poprzez system rezerwacyjny U.,

- nr (...) na kwotę 72,84 zł brutto, z terminem płatności do 21 grudnia 2012 r. tytułem prowizji z rezerwacji dokonanych przez system rezerwacyjny U.,

- nr (...) na kwotę 501,84 zł brutto z terminem płatności do 19 października 2012 r. tytułem kosztów prenumeraty dziennika „Rzeczpospolita” za III kwartał 2012 r.

oraz w zakresie zasadności obciążenia pozwanego notą obciążeniową na kwotę 1 780,00 zł tytułem odstąpienia przez pozwanego z uczestnictwa w programie, okazało się w ocenie Sądu Rejonowego bezzasadne.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynikało, że powodowi faktycznie przysługiwały względem pozwanego wierzytelności wynikające z w/w faktur VAT wystawionych tytułem prowizji z rezerwacji dokonanych przez system rezerwacyjny. Powód nie udowodnił, a nawet nie przedstawił rozliczeń tych prowizji, na podstawie których Sąd mógłby dokonać oceny prawidłowości wyliczenia kwot dochodzonych przez powoda oraz ich zasadności.

Powód nie uniósł również ciężaru dowodowego w zakresie żądania kwoty 1 780,00 zł wynikającej z noty obciążeniowej. Przedłożone do akt sprawy tabele nie stanowią dowodu z dokumentów, które potwierdzałyby faktyczną wysokość zobowiązań pozwanego. Mogą one stanowić co najwyżej uzupełnienie, wyjaśnienie twierdzeń powoda. Nie mogą jednak stanowić, zdaniem Sądu Rejonowego zasadniczego dowodu w sprawie. W związku z tym, że roszczenie powoda w tej części okazało się bezzasadne. W tej sytuacji Sąd Rejonowy pominął rozważania zarzutu pozwanego co do przedawnienia wierzytelności przysługującej powodowi z tytułu noty obciążeniowej.

Powód nie wykazał również zasadności obciążenia pozwanego kwotą 501,84 zł tytułem kosztów prenumeraty dziennika "Rzeczpospolita" za III kwartał 2012 r. Wskazał on wprawdzie, że podstawą żądania tej kwoty jest uchwała podjęta przez Radę Hoteli w dniu 18 listopada 2010 r., ale nie wykazał podstaw uprawniających Radę Hoteli do obciążenia pozwanego tego typu należnościami.

W związku z tym, powództwo w zakresie kwoty 2 429,39 zł podlegało oddaleniu, jako niezasadne (punkt II wyroku).

W zakresie zwrotu kosztów postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc, zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu (punkt III wyroku), uznając że powód utrzymał się ze swoim żądaniem w 84%. Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów procesu Referendarzowi Sadowego (art. 108 kpc).

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją pozwany co do pkt. I i III.

Jednocześnie w trybie art. 380 k.p.c. zaskarżył również postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 14 czerwca 2016 roku o uchyleniu postanowienia z dnia 11 stycznia 2016 roku o umorzeniu postępowania, oraz postanowienie Sądu Rejonowego w R. z dnia 24 marca 2017 roku o podjęciu postępowania w niniejszej sprawie, jako że miały one wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Ponadto podniósł następujące zarzuty apelacyjne:

- naruszenie przepisów prawa procesowego mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj.:

a) art. 227 k.p.c. w zw. z art. 228 § 2 k.p.c. poprzez nieustalenie okoliczności istotnej dla sprawy, a polegającej na tym, że w przypadku nieuznania przez syndyka wierzytelności objętej pozwem powód nie wyczerpał procedury przewidzianej w prawie upadłościowym mającej na celu doprowadzenie do umieszczenia wierzytelności na liście.

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 145 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że powód w toku postępowania upadłościowego wyczerpał procedurę przewidzianą prawem upadłościowym dla zgłoszenia wierzytelności objętej pozwem.

b) art. 262 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego poprzez brak jego zastosowania i uznanie, że konstrukcja żądania powództwa po podjęciu przez Sąd Rejonowy postępowania w sprawie umożliwia wydanie wyroku stanowiącego podstawę do sprostowania listy wierzytelności.

Opierając się na tych zarzutach wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez oddalenie powództwa w całości, a w pkt III poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz o:
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Wniósł także o przeprowadzenie dowodów wskazanych w uzasadnieniu apelacji z uwagi na fakt, iż potrzeba ich powołania pojawiła się w związku z treścią też zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała co do zasady na uwzględnienie.

Mając na uwadze podniesione w niej zarzuty należy ich ocenę rozpocząć od analizy zwrotu „wyczerpanie trybu”. W tym zakresie w pierwszej kolejności trzeba zauważyć, że w przypadku wierzyciela, który w celu umieszczenia jego wierzytelności na liście wierzytelności musi dokonać zgłoszenia wierzytelności, niewątpliwie dla wyczerpania trybu określonego ustawą konieczne jest dokonanie zgłoszenia. Bez zgłoszenia wierzytelności nie rozpocznie się postępowanie, którego przedmiotem jest ustalenie istnienia wierzytelności i umieszczenie jej na liście. W dalszej kolejności należy odnieść się do pojęcia „wyczerpanie trybu” i czy pod nim można rozumieć „wyczerpanie środków zaskarżenia”, inaczej „wyczerpanie toku instancji”. W tym zakresie Sąd Okręgowy w tym składzie przyjmuje, że w/w pojęcie nie oznacza konieczności skorzystania z przysługujących wierzycielowi środków zaskarżenia. Wierzyciel może skorzystać z tych środków i jeżeli wniesie sprzeciw to nie będzie można uznać, że „wierzytelność po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie została umieszczona na liście wierzytelności” ponieważ tak długo jak trwa postępowanie wywołane wniesionym sprzeciwem nie można stwierdzić czy wierzytelność zostanie ostatecznie umieszczona na liście wierzytelności, czy też nie. To samo dotyczy sytuacji, gdy zostanie wniesione zażalenie na postanowienie sędziego-komisarza wydane w wyniku rozpoznania sprzeciwu. Za taką wykładnią w/w pojęcia przemawia szereg

argumentów . Pierwszy z nich to ,że „ tryb” w rozumieniu w/w przepisów prawa upadłościowego i naprawczego to „ sposób postępowania” , w tym przypadku sposób dochodzenia przez wierzycieli roszczeń w postępowaniu upadłościowym. Sposobem dochodzenia roszczeń w postępowaniu cywilnym jest wniesienie pozwu lub wniosku. W związku z tym brak podstaw do przyjęcia ,że wyczerpanie trybu postępowania procesowego następuje wówczas gdy powód wniesie pozew , a następnie apelację. Wyczerpanie trybu w tym przypadku oznacza skorzystanie z danego sposobu dochodzenia roszczeń.

Poza tym obciążanie wierzyciela obowiązkiem wnoszenia sprzeciwu oraz zażalenia jest dla wierzyciela niewspółmiernym ciężarem , nieuzasadnionym względami celowościowymi. Oznacza to bowiem ,że wierzyciel , który poniósł ciężar uiszczenia opłaty od pozwu , w postępowaniu upadłościowym musi uiścić opłatę sądową od sprzeciwu oraz opłatę od zażalenia ; co więcej ta opłata nie zostanie wierzycielowi zwrócona gdy w wyniku rozpoznania sprzeciwu czy też zażalenia wierzytelność zostanie uznana na liście wierzytelności. Ponadto jest to nieuzasadnione z punktu widzenia zasad ekonomii procesowej . W toku postępowania wywołanego sprzeciwem sędziego – komisarza prowadzi postępowanie dowodowe , które następnie będzie prowadzone w postępowaniu cywilnym .

Dodatkowo postępowanie cywilne ulega zawieszeniu na każdym etapie i oczekiwanie na wyczerpanie toku instancji w postępowaniu upadłościowym skutkuje nie tylko wydłużeniem tego postępowania, ale również zawieszonego postępowania cywilnego , które czasem zostaje zawieszono np. przed wydaniem wyroku przez sąd II instancji lub przez uprawomocnienie się orzeczenia wydanego przez sąd I instancji.

Konkludując jeżeli w postępowaniu upadłościowym wierzyciel dokonał zgłoszenia wierzytelności i wierzytelność nie została umieszczona na liście wierzytelności , to postępowanie cywilne powinno zostać z urzędu podjęte wówczas gdy:

1. wierzyciel nie wniósł sprzeciwu i termin do wniesienia sprzeciwu upłynął ;
2. wierzyciel wniósł sprzeciw , który został oddalony postanowieniem sędziego – komisarza i upłynął termin do wniesienia zażalenia na to postanowienie;
3. wierzyciel wniósł zażalenie na postanowienie sędziego – komisarza wydane w wyniku rozpoznania sprzeciwu i zażalenie to zostało oddalone postanowieniem sądu upadłościowego.

Taki pogląd, jak wyżej przedstawiono , prezentuje w chwili obecnej większość doktryny m.in. powoływany przez skarżącego Zimmerman, ale również A. Manowska (komentarz Legalis , C.H. Beck , 18.06.2019r), A. Hrycaj (komentarz Legalis, C.H. Beck , 18.06.2019r), a więc nie można w chwili obecnej bezwzględnie opierać się na przywołanym w apelacji orzeczeniu SA w Rzeszowie z 20.11.2015r.

Sąd Okręgowy w tym składzie , po analizie w/w poglądów aprobuje wyrażone wyżej stanowisko doktryny. Poza tym nie można pominąć ,że w realiach niniejszej zgłoszona przez powoda wierzytelność została umieszczona na liście wierzytelności , lecz na wskutek sprzeciwu upadłego wniesionego od nakazu zapłaty wydanym w sprawie V GNC 349/14 (powód nie miał podstaw do wnoszenia sprzeciwu w takim przypadku) syndyk nie uznał w/w wierzytelności powoda. Tak więc powód , przy wskazanych wyżej, okolicznościach miał prawo , po uprawomocnieniu się listy wierzytelności , na której nie umieszczono jego wierzytelności zgłosić wniosek o podjęcie zawieszonego postępowania.

W takim przypadku podjęcie postępowania zawieszonego na podstawie art. 174 par 1 kpc pkt 4 kpc powinno nastąpić z udziałem syndyka . Taki wniosek można wywieść z w/w komentarzy; zawarte tam poglądy są w tej materii jednolite. Z tych też względów brak było podstaw do uznania ,że zaskarżone na podstawie art. 380 kpc w apelacji postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 24.03.2017r było błędne .

Należy w tym miejscu podnieść ,że powód nie negował ,że jego wierzytelność nie została ujęta na liście wierzytelności oraz w odpowiedzi na apelację nie podnosił ,że składał sprzeciw w zakresie braku umieszczenia jego wierzytelności na liście wierzytelności , a co za tym idzie Sąd Okręgowy mając na uwadze treść art. 230 kpc uznał ,że wniosek dowodowy

skarżącego z akt sprawy złożony w apelacji V GUp 12/14 jest bezprzedmiotowy i oddalił go w myśl art. 230 kpc w zw. z art. 227 kpc na rozprawie w dniu 19.06.2019r (k- 334).

Następną kwestią jest zarzut ,że strona powodowa powinna zmodyfikować swoje żądanie poprzez wnoszenie o ustalenie ,że wierzytelność objęta pozwem istnieje. Sąd Okręgowy nie aprobuje takiego poglądu (zaprezentował go w/w komentarzu Zimmerman) gdyż on jest odosobniony , a poza tym pozostaje w sprzeczności z treścią art. 258 i 262 par 2 prawa upadłościowego i naprawczego.

Mając na uwadze powyższe apelacja co do zasady nie zasługiwała na uwzględnienie, lecz Sąd Odwoławczy w zakresie naruszenia prawa materialnego nie jest związany granicami takiego zarzutu i przyjął ,że żądanie powoda co do odsetek , w realiach niniejszej sprawy, za okres od dnia ogłoszenia upadłości , jest niezasadne , albowiem odsetki za ten okres nie mogą być zaspokojone z masy upadłości (art. 92 prawa upadłościowego i naprawczego).

Z tych też względów Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w tym zakresie po myśli art. 386 par 1 kpc. , oddalając apelację w pozostałym zakresie na zasadzie w/w przepisów oraz art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym znajduje uzasadnienie w art. 98 kpc i 108 kpc.

Sędzia Beata Hass-Kloc Sędzia Andrzej Borucki Sędzia Anna Harmata

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. K.. (...),

3. Po (...)

Wyk.....